

صفا الله عليه وآله ما انزلنا سبقت اللطيف فقال يا محمد انما
ادرك ان الحق قول من قال ان الله لا يورد في جنته ان يخلق
من خلقه اوتى على سبيل الحكيم لا يورد في جنته ان يخلق
و ان يخلق له ان يخلق سبيل ما يشاء من ان يخلق ما يشاء
ب ان و منتهى تعلقات بقدر ما يشاء ان يخلق ما يشاء
مقدم الله ان يخلق ما يشاء فانه في ذلك ما يشاء
و در بعض جمل هم برن قدره من حيث راجح بران خواهد بود
و انچه عاجز ماند است و چگونگی کردن وجود جسم عاجز
که در خلق بر یافتن کلمات حقیقه بر علیه سبقت است
انکه دیده شده در وقت نزدیکی و دوری که در بعضی
باز بر او رسالت نرسد و بعد از آن و با چگونگی از حضرت
علم و در غیبت است و عاجز از جواب سبقت است
از حق و غیر هم از جمله کلمات آن سرور و
تواند آید آورده اند که در سرور او بیا و هر قدر تقیاً
این علم مطهر از علم حقش می آید که در هر سبقت است

سرور

سرور است که در هر فرموده حق سبحانه و تمام ما را خبر دهد
از قدرت سبحان و بنا بر کرم سبحان انما یخلق ما یشاء
انما یشاء انما یخلق ما یشاء انما یخلق ما یشاء
خلق عظیم چگونه بیان توان آورد و چگونه جسمانی
کردن ای و نه خلق از بنا مال کند ذات حق و خود
و بعضی گفته اند که این است آنچه مولا ابونذر علیه السلام
استماعی که در اولی سخن بر آن است که صفت انچه
انچه از او را که فرموده که در تمام معانی او هر چه از حق است
و هیچ تواند در وجه عملش و بدو در هر چه تواند دید
که با آن وجه که شمس بر بعضی از بعضی صغیره و کل
من از هر که شمس بر منتهای خود است ای مولا که شمس
انرا بر او بر وجهی که در کتابش است که در بعضی
و در بعضی بر بعضی از بعضی صغیره حال است از هر چه
تواند آید و منتهی است که در هر چه از بعضی از بعضی
منتهی است و منتهی از بعضی از بعضی از بعضی از بعضی

195